

بررسی فقهی حقوقی بیماری های نوظهور و تاثیر درمان آن در حق فسخ نکاح

(تاریخ دریافت ۱۴۰۱/۰۳/۱۵، تاریخ تصویب ۱۴۰۱/۰۶/۱۸)

دکتر شهرام اصغری^۱

عضو هیات علمی موسسه آموزش عالی غیردولتی ادیب مازندران

سیده فاطمه حسینی

دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه غیردولتی ادیب مازندران

چکیده

فسخ یک عمل حقوقی است که به موجب آن هر یک از طرفین می تواند براساس آزادی اراده به آثار حقوقی عقد پایان بخشد. یکی از عقود اشخاص در زندگی، عقد نکاح می باشد. قانونگذار وجود عیوب جسمانی و روانی را باعث فسخ نکاح دانسته و در بین حقوقدانان و فقها در خصوص حصری و تمثیلی بودن عیوب فسخ نکاح اختلاف نظر وجود دارد. با توجه به پیشرفت تکنولوژی و علم که در خدمت بشریت می باشد آیا درمان تاثیری بر موجبات فسخ نکاح دارد یا خیر؟ و همچنین آیا با توجه به بیماری های نو ظهور و جدید که چه بسا خطرناک تر و مسری تر از عیوبی که قانونگذار با تأسی از فقه بدان پرداخته اکتفا کرد یا به تمثیلی بودن آن اعتقاد داشت؟ به نظر می رسد حصری دانستن موجبات فسخ با پویایی فقه ما مغایرت داشته نظر به اینکه بیماری های نوظهور مانند هپاتیت و ایدز.... بسی خطرناک تر، مهلک تر و مسری تر از عیوبی است که قانونگذار بیان کرده و در حال حاضر درمان قطعی توسط پزشکان و متخصصان امر یافت نشده است به نظر می رسد مهم ترین چستی و فلسفه فسخ نکاح جلوگیری از ضرر و زیان در جهت تحکیم خانواده است که مطابق قواعد فقهی لاضرر و لاجرح نباید هیچگونه ضرری متوجه کسی گردد با استمداد از این مبانی به طریق اولی قانونگذار از باب تمثیلی به ذکر بیماری های موجب فسخ پرداخته و تفاوتی برای زوج یا زوجه در استفاده از فسخ نکاح وجود نداشته و در صورت وجود عیوب و بیماری خطرناک باید به هر یک از طرفین حق فسخ نکاح را داد.

واژگان کلیدی: فسخ نکاح، زوج و زوجه، بیماری مسری خطرناک زوج، قرن زوجه، ازدواج